

Klasa VI szkoły podstawowej

Św. Stanisław Kostka – patron dzieci i młodzieży

Cel ogólny

Ukazanie św. Stanisława Kostki – patrona dzieci i młodzieży jako wzoru w realizacji powołania do świętości.

Kształtowanie postawy odpowiedzialności za troskę o swoją świętość na wzór św. Stanisława Kostki.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że św. Stanisław Kostka jest patronem dzieci i młodzieży,
- przytacza motto życiowe św. Stanisława Kostki: „Do wyższych rzeczy jestem stworzony”,
- wyjaśnia motto życiowe św. Stanisława Kostki,
- opowiada o życiu św. Stanisława Kostki,
- stwierdza, że św. Stanisław Kostka jest wzorem w realizacji powołania do świętości,
- określa, jakimi wartościami kierował się św. Stanisław Kostka w swoim życiu,
- przyjmuje odpowiedzialność za realizację swojego powołania do świętości.

Metody

Pogadanka, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, opowiadanie, autorefleksja, techniki multimedialne, śpiew.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracja przedstawiająca św. Stanisława Kostkę, plansze z napisem: Kpł 19,2b, życiorys św. Stanisława Kostki, nagranie z pieśnią.

MODLITWA

„Zdrowaś Maryjo”.

WPROWADZENIE

Każdy z was zastanawia się, kim chciałby zostać w życiu. Macie wiele pragnień, marzeń, celów.

Pogadanka na temat tego, co pomaga nam w osiągnięciu naszych marzeń, celów.

Aby osiągnąć zamierzone cele potrzebna jest wytrwała praca nad własnym charakterem, świadomym wypracowaniem w sobie pozytywnych cech, hart ducha.

ROZWINIĘCIE

Odczytanie tekstu Pisma Świętego.

„Bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty, Pan, Bóg wasz” (Kpł 19,2b).

„Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski” (Mt 5, 48).

Umieszczenie na tablicy planszy z tekstami: Kpł 19,2b, Mt 5,48.

„Bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty, Pan, Bóg wasz” (Kpł 19,2b).

„Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski” (Mt 5,48).
--

Analiza tekstu biblijnego.

- Do czego Pan Bóg wzywa wszystkich ludzi tymi słowami?
- Co to znaczy „być człowiekiem świętym, doskonałym”?

Polska ma wielu świętych. Wśród nich jest św. Stanisław Kostka, który miał bardzo mało czasu, aby pracować nad swoim młodym życiem. Zmarł, mając 18 lat, ale bardzo dobrze wykorzystał powierzony mu czas przez Boga na realizację swojego życiowego hasła: „Do wyższych rzeczy jestem stworzony”.

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej św. Stanisława Kostkę.

Św. Stanisław Kostka jest patronem dzieci i młodzieży. Pan Bóg powołuje każdego człowieka do świętości.

Odczytanie i analiza opowiadania o życiu św. Stanisława Kostki:

Święty Stanisław Kostka urodził się w 1550 roku w Rostkowie koło Przasnysza. Był synem szlachcica. Pochodził ze znanego w Polsce rodu. Jego ojciec, Jan Kostka był kasztelanem zakroczymskim. Jako syn swych czasów posiadał ducha rycerskiego i chciał go zaszczyć zarówno w Stanisławie, jak i w jego braciach: Pawle, Wojciechu i Mikołaju. Miał poczucie dumy i marzył o karierze dla synów. Ojciec wychowywał synów w duchu rycerskości, odwagi, ambicji i pragnieniu, aby osiągnęli w życiu jak najwięcej. Matka Małgorzata prowadząc głębokie życie duchowe, wyzwała w synach przywiązanie do religii, upór w dążeniu do celu, konsekwencję i odpowiedzialność, jak też umiejętność medytacji. Stanisław przebywał w rodzinnym domu do 13 roku życia. W 1564 roku Stanisław i jego brat Paweł wyjechali do Wiednia, aby studiować w Collegium Jezuickim.

Po kilku miesiącach nauki należał do wybijającej się wiedzą, grupy studentów. Był pracowity i sumienny. Święty Stanisław w swoim życiu kierował się słowami: „Do wyższych rzeczy jestem stworzony i dla nich pragnę żyć” Inaczej postępował jego brat Paweł. Najbardziej widocznym sprawdzianem była zmiana miejsca zamieszkania. Samodzielne mieszkanie na stacji, Paweł chciał wykorzystać według swego szlacheckiego stanu. Nie bardzo rozumiał potrzebę wyrzeczeń i dyscypliny. Stanisław podszedł inaczej do pobytu w Wiedniu. Nadal był pracowity, podporządkowany, ambitny, wykazujący duże zainteresowanie i zaangażowanie życiem i praktykami religijnymi. W 1566 roku Stanisław ciężko zachorował, był bliski śmierci. W chorobie zwrócił się z prośbą do Matki Bożej o pomoc i został cudownie uzdrowiony. Wyjawił spowiednikowi swój zamiar wstąpienia do zakonu ojców Jezuitów. Prowincjał Jezuitów ojciec Wawrzyniec Maggio odmówił przyjęcia Stanisława bez wyraźnego pozwolenia rodziców. Stanisław zwrócił się o pomoc do kuzynki cesarzowej Marii – ojca Francesco Antonio. Ten skierował Stanisława do Górnych Niemiec – do Piotra Kanizjusza. Stanisław jako drogę do celu wybrał ucieczkę w dniu 10 sierpnia 1567 roku. Zostawił list do brata, poprosił o pożegnanie rodziców i wyruszył do Augsburga i dalej do Dylingi. Kanizjusz przekonany o autentyczności powołania, obiecał wysłać go do Rzymu, lecz aby lepiej poznać charakter i predyspozycje młodego Polaka umieścił go w Kolegium na okres trzech tygodni, aby tam spełniał posługi w kuchni i stołówce. Sposób wykonywania obowiązków zwrócił uwagę Kanizjusza. Powierzone prace wykonywał z taką samą gorliwością i powagą jak zdobywanie wiedzy. Pod koniec września 1567 roku Kanizjusz odesłał Stanisława do Rzymu. Wędrował razem z dwoma kandydatami około miesiąca – dotarli 25 września.

W dniu 28 października Stanisław został przyjęty do Zakonu. W czasie nowicjatu Stanisław musiał wyróżniać się wśród kandydatów, gdyż przełożeni podkreślali jego niezwykle uduchowienie i szlachetność. Był przejęty zleconymi mu pracami, twardy i surowy wobec siebie i wobec innych. Niestety, ojciec nie zrezygnował z walki o syna, napisał do Stanisława list, w którym czynił mu wyrzuty, oskarżał o zniesławienie rodu i groził, że odnajdzie go wszędzie. Stanisław odpisał list do rodziców, w którym zapewnił, że Bóg obdarzył go łaską powołania i wezwał do życia w czystości, ubóstwie i posłuszeństwie, dlatego wolałby okrutną śmierć niż złamanie ślubów złożonych Bogu.

Zmarł w dniu 15 sierpnia 1568 roku, w Święto Wniebowzięcia N.M.P., którą tak bardzo kochał. Chwila śmierci była zarazem początkiem czci świętego Stanisława. Papież Klemens X w 1674 roku ogłosił Stanisława patronem Polski, a 13 listopada 1714 roku Klemens XI wydał dekret kanonizacyjny.

(oprac. na podstawie: *Encyklopedia kościelna*, t. XXXIII, *Załęski – Żywoty Świętych*, Włocławek 1933)

- Czym wyróżniał się św. Stanisław?
- W jaki sposób Stanisław okazywał miłość i posłuszeństwo Bogu?
- Które cechy charakteru najbardziej określają sylwetkę Stanisława?
- Jakie było motto życiowe Stanisława?
- W czym św. Stanisław jest dla nas wzorem?
- Dlaczego św. Stanisław Kostka został wybrany na patrona dzieci i młodzieży?

W ikonografii św. Stanisław Kostka przedstawiany jest w stroju jezuity. Jego atrybutami są: anioł podający mu Komunię Świętą, Dziecię Jezus na ręku, krzyż, kij pielgrzyma, lilia, Madonna, różaniec.

Kult Stanisława Kostki zrodził się natychmiast i spontanicznie. Wieść o śmierci świętego Polaka rozeszła się szybko po Rzymie. Starsi ojcowie przychodzili do ciała i całowali je ze czcią. Wbrew zwyczajowi zakonu zwłoki młodzieńca ustrojono kwiatami.

Relikwie świętego spoczywają w kościele św. Andrzeja na Kwirynale w Rzymie. Św. Stanisław Kostka jest patronem Polski (od 1671 r.) i Litwy; oręduje także za studentami i nowicjuszami jezuickimi, a także za polską młodzieżą.

ZAKOŃCZENIE

Św. Stanisław Kostka wiedział, że Bóg powołał go do nieba. Każdą chwilę swego życia spędzał tak, aby podobać się Bogu.

Bóg chce obdarzyć nas wiecznym szczęściem w niebie.

Autorefleksja.

Pomyślmy:

- Jak realizuję powołanie do świętości?
- Jak dziękuję Bogu za dar nieba?
- Jak często modłę się do swojego patrona?

Nauka pieśni: „Witaj Kostko Stanisławie”.

(odtworzenie nagrania z pieśnią)

Witaj Kostko Stanisławie,
młodzieniaszku święty w niebie.
Śpiewam pieśń tę ku twej chwale,
bo serdecznie kocham ciebie.
Tyś w Aniołów jasnym gronie,
dla przedziwnej niewinności,
przy Maryi stoisz tronie
nucąc dla Niej pieśń miłości.

PRACA DOMOWA

Wyjaśnij, znaczenie słów św. Stanisława Kostki: „Do wyższych rzeczy jestem stworzony”.

MODLITWA

Śpiew: „Witaj Kostko Stanisławie”.

